

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาดังภูมิหลัง ความเป็นอยู่ ปัญหาและความต้องการของผู้มาทำงานท่า
2. เพื่อศึกษาดังการดำเนินการให้บริการจัดหางานของกรมแรงงาน
3. เพื่อศึกษาดังวิธีการทางสังคมสงเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหางาน
4. เพื่อเสนอแนะวิธีการทางด้านสังคมสงเคราะห์ที่เป็นประโยชน์ในการให้บริการจัดหางาน

แนวความคิดที่สำคัญในการศึกษา

ปัจจุบันมีบุคคลที่มีเพศ วัย และความเป็นอยู่ต่าง ๆ กัน มีปัญหาในเรื่องการประกอบอาชีพและต้องการความช่วยเหลือ

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาในแบบของการสำรวจและวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการศึกษา 3 ขั้นตอน คือ

1. การค้นคว้าจากเอกสาร (Survey of Literature) เพื่อให้ได้ข้อมูลจากเอกสารทางราชการ โดยเฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องและเป็นข้อมูลเบื้องต้นในขั้นที่จะนำไปใช้ในการวิจัยภาคสนาม โดยได้ค้นคว้าจากศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย, ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ห้องสมุดกองการ

แรงงานระหว่างประเทศ (ILO), ห้องสมุดสภาวิจัยแห่งชาติ, ห้องสมุดคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และห้องสมุดกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

2. การวิจัยภาคสนาม (Field Survey) ได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มาหางานทำ ที่สำนักจัดหางานของกรมแรงงานและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของกรมแรงงานทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติการของสำนักจัดหางานที่รับผิดชอบนโยบายและเกี่ยวข้องกับกาปฏิบัติงานด้านจัดหางาน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data) ได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้ว โดยการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ สรุปผลออกเป็นรายงานและมีตารางประกอบกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มตัวอย่างจากผู้สมัครงานที่สำนักจัดหางานของกรมแรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งสิ้น 12 แห่ง ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างของสำนักจัดหางานที่อยู่ในข่ายวิจัยโดยวิธี Selective Sampling โดยเลือกสำนักจัดหางานที่อยู่ใกล้ศูนย์กลางการเดินทางเข้ากรุงเทพมหานครของผู้มาหางานทำ และคาดว่าจะมีผู้สมัครงานที่มีภูมิหลังต่าง ๆ กัน รวมทั้งมีระดับการศึกษาแตกต่างกันด้วย ซึ่งเลือกได้สำนักจัดหางาน 4 แห่ง คือ สำนักจัดหางานสถานีขนส่งสายเหนือ, สำนักจัดหางานสถานีขนส่งสายตะวันออก, สำนักจัดหางานสถานีรถไฟกรุงเทพมหานครและสำนักจัดหางานดินแดง

เนื่องจากจำนวนผู้มาหางานทำในแต่ละเดือนแตกต่างกัน คือ เฉลี่ยเดือนละประมาณ 200 - 500 คน ต่อสำนักจัดหางานแต่ละแห่ง จึงกำหนดตัวอย่างเป็นตัวเลขกลาง ๆ คือ 300 คน โดยแบ่งจำนวนตัวอย่างของแต่ละสำนักจัดหางานเป็นอัตราส่วนตามอัตราส่วนของจำนวนผู้มาหางานทำที่สำนักจัดหางานทั้ง 4 แห่งดังกล่าว ได้จำนวนตัวอย่าง ดังนี้

สำนักจัดหางานกินแดง	60 คน
สำนักจัดหางานสถานีขนส่งสายเหนือ	75 คน
สำนักจัดหางานสถานีขนส่งสายตะวันออก	75 คน
สำนักจัดหางานสถานีรถไฟกรุงเทพ	90 คน

การสุ่มตัวอย่างจากสำนักจัดหางานแต่ละแห่ง กระทำแบบ Accidental Sampling นั่นคือ ผู้มาหางานท่ามีโอกาที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างได้เท่า ๆ กัน

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างตามแบบสอบถามที่ได้ทำการทดสอบแล้ว ส่วนเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงานทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการได้คัดค้านและหมายล่วงหน้าและสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่เตรียมไว้ตามความเหมาะสม โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลบางประการที่ได้จากผู้มาหางานท่า มาตรวจสอบกับความถูกต้องของเจ้าหน้าที่ควย ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สอบถามรายละเอียดซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างทำให้ได้รายละเอียดของข้อเท็จจริงเพิ่มขึ้น

ระยะเวลาในการศึกษา

ได้เริ่มทำการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2520 และหลังจากเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มาหางานท่าและเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงานแล้ว ได้เสนอผลการวิจัยออกมาในเดือนมกราคม พ.ศ. 2522

คำจำกัดความที่ใช้

"ผู้หางานท่า, ผู้มาหางานท่า" หมายถึง ผู้ที่แสดงความจำนงของงานท่ากับสำนักจัดหางานของกรมแรงงาน โดยการเขียนใบสมัครที่สำนักจัดหางานของกรมแรงงาน ทั้งนี้ รวมทั้งบุคคลพิการ, บุคคลที่มีงานอยู่แต่ต้องการเปลี่ยนงาน

บุคคลที่มีงานทำแต่ต้องการหารายได้พิเศษ, ทหารนอกประจำและผู้ว่างงานทั่วไป โดยไม่รวมนักเรียนที่มาหางานทำในภาคฤดูร้อน

"บุคคลพิการ" หมายถึงบุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์อย่างบุคคลทั่วไป แต่สามารถทำงานบางประเภทได้

"ทหารนอกประจำการ" หมายถึงบุคคลที่ผ่านการเป็นทหารหรือ ตำรวจมาแล้วไม่ว่าจะโดยการเกณฑ์หรือสมัครใจก็ตาม

"สำนักจัดหางานของกรมแรงงาน" หมายถึง สำนักจัดหางานตามเขตต่าง ๆ ของ กรมแรงงาน ซึ่งมีชื่อต่าง ๆ กันตามเขตที่ตั้ง ยกเว้นที่กรมแรงงาน

"สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน" หมายถึงสถาบันของกรมแรงงานที่จัดบริการ ฝึกอาชีพและยกระดับฝีมือของบุคคลบางอาชีพ เช่น ช่างกล, ช่างไฟฟ้าและช่างเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครมี 2 แห่ง คือ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานที่กินแดงและที่วัดธาตุทอง